

Sygn. akt *XVII AmE 345/19*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia SO Andrzej Turliński</i>
Protokolant –	sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu 30 lipca 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *A sp. z o.o. sp.k. w W.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) *A sp. z o.o. sp.k. w W.* od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 31 lipca 2019 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) *A sp. z o.o. sp.k. w W.* na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Andrzej Turliński

Sygn. akt *XVII AmE 345/19*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 lipca 2019 r. Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a w związku z art., 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.) w zw. z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2017 r. Nr 133 poz. 924) oraz na podstawie art. 104 k.p.a. w związku z art. 30 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 24 września 2018 r. na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W. (powód, Odbiorca), kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10 – 31 sierpnia 2015 r. orzekł, że powód w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego przy ul. (...) (...) w Ł., naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej, określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy – pkt 1 decyzji,

W pkt 2 decyzji za działanie opisane w pkt 1 Prezes URE wymierzył powodowi karę pieniężną w kwocie 12 618 zł.

Od ww. decyzji powód wniósł odwołanie wnosząc o uchylenie decyzji w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. wydanie decyzji wobec powoda, podczas gdy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 2 stycznia 2019 r. co oznacza, że nie mogła w okresie 10 – 12 sierpnia 2015 r. naruszyć obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, podczas gdy spółka (...) Sp. z o.o. została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego na mocy postanowienia z dnia 31 stycznia 2019 r. sygn. (...),
2. zastosowanie przez organ błędnej wykładni § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007 r. Nr 133, poz. 924) podczas, gdy budynek jest wykorzystywany do obsługi masowego przekazu, a przez to korzysta z ochrony przed ograniczeniami,
3. brak wykazania bezpośredniego wpływu działań spółki (...) Sp. z o.o. na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Energetycznego podczas, gdy, aby sankcję zastosować konieczne jest wcześniejsze ustalenie indywidualnych przesłanek odpowiedzialności podmiotu wobec którego nałożono karę.

W odpowiedzi Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny.

(...) S.A. ((...) S.A., OSP) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m.in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy Prawo energetyczne wprowadzając na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10.00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Jednocześnie w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy Prawo energetyczne powiadomiły Ministra Gospodarki i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy Prawo energetyczne tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r.

Rada Ministrów pozytywnie rozpatrzyła wniosek Ministra Gospodarki wydając w dniu 11 sierpnia 2015 r. rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Na wezwanie Prezesa URE (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. ((...)), do której sieci (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W. jest przyłączona przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się powodowego odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 – 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru budynku (...) w Ł. przy ul. (...) (...)

(Załącznik nr 1 do sporządzony na podstawie informacji uzyskanych od (...) przy piśmie z dnia 10 maja 2016 r. k 3-4 akt adm.).

Wartość przekroczenia przez powoda dopuszczalnego poboru mocy (MW w godzinie) wyniosła w dniu 10 sierpnia 2015 r. łącznie 2,606 MW, w dniu 11 sierpnia łącznie 1,299 MW i w dniu 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,301 MW. Łącznie w ww. okresie dopuszczalny pobór mocy został przekroczony o 4,206 MW w godzinie (wyliczenie na str. 14 decyzji).

W związku z tym pismem z dnia 24 września 2018 r. (k. 1 – 2 akt adm.) Prezes URE zawiadomił odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Został on wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...) wskazujących na stopień niedostosowania się do wprowadzonych w dniach 10 – 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Pismem z dnia 19 października 2018 r. (k. 8 – 12 akt adm.) przedstawił swoje stanowisko w sprawie, wnosząc o umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego.

Uzasadniając swój wniosek wskazał, że przedmiotem jego działalności jest wynajem pomieszczeń biurowych w budynku (...) w Ł. przy ul. (...). Budynek ma powierzchnię ok. 13 000 m. kw. Najemcami są duże polskie i międzynarodowe korporacje, wśród których można wymienić spółki takie jak; (...) SA, N. BANK, (...). (...) SA Bank, (...), (...) i inne. W budynku codziennie pracuje od 950 osób, zaś dodatkowo dziennie przez budynek przewija się ok. 400 gości.

Jednym z kluczowych najemców należącego do Spółki budynku (...) jest (...) S.A. Spółka ta od 31 sierpnia 2011 r. w pomieszczeniach wynajmowanych w budynku (...) prowadzi studio telewizyjne ogólnopolskiej telewizji (...). W związku z powyższą okolicznością budynek (...) nie podlega ograniczeniom w zużyciu energii elektrycznej z mocy prawa. Wynika to wprost z § 6 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła z dnia 23 lipca 2007 r. (Dz.U. Nr 133, poz. 924).

Pismem z dnia 15 października 2014 r. (k 13 akt adm.) powód został poinformowany o wdrożeniu przez (...) S.A. Planu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w okresie od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. i poziomach ograniczeń w poborze energii elektrycznej wynikających dla niego z tego planu. W szczególności dla przyłącza przy ul. (...) w Ł. przewidziano dla 20 stopnia zasilania dopuszczalny pobór mocy o wartości 0,1 MW. Niezależnie od faktu, że budynek (...) nie podlega ograniczeniom w poborze energii elektrycznej i niezależnie od braku odpowiedniego zawiadomienia o planie ograniczeń zużycia energii powód z własnej woli postanowił się dostosować do kryzysowej sytuacji i ograniczyć zużycie energii zgodnie z treścią maili otrzymanych w dniu 11 sierpnia 2015 r od pracownika operatora sieci przesyłowej. Tuż po otrzymaniu wskazanej korespondencji email skierował odpowiednie mailowe informacje do wszystkich najemców o konieczności ograniczenia zużycia energii elektrycznej.

Zaznaczył, że zarządzanie budynkiem tak dużym jak (...) i relacje z najemcami nie są sprawą prostą. Z oczywistych przyczyn proponowane przez właściciela budynku ograniczenia z poborze energii elektrycznej muszą być uzgodnione ze wszystkimi najemcami tak, aby żaden z nich nie mógł zarzucić właścicielowi budynku faworyzowania jednych najemców kosztem innych. Takie uzgodnienia, nawet w sytuacjach kryzysowych, wymagają odpowiedniego czasu, choćby po to, aby najemcy również wdrożyli procedury awaryjne związane z ograniczeniem poboru energii elektrycznej. Już w godzinach południowych w dniu 11 sierpnia 2015 r. odbyły się spotkania przedstawicieli Spółki z najemcami w sprawie wdrożenia ograniczeń w poborze energii. W trosce o wydolność systemu energetycznego powód już w dniu 11 sierpnia 2015 r., a więc jeszcze przed wydaniem Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (Dz.U. z 2015 r poz. 1136) prosił klientów o ograniczenia w zużyciu energii w godzinach od 10.00 do 17.00, a więc w wymiarze szerszym niż wynikało to z polecenia Operatora.

Z danych wynikających z Informacji odpowiadającej aktualnemu na dzień 14 lutego 2019 r. odpisowi z Krajowego Rejestru Sądowego wynika, że w dniu 2 stycznia 2019 r. zostało zarejestrowane powstanie (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej z siedzibą w W. w wyniku przekształcenia Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w trybie art. 551 § 1 i następnego KSH. (k. 36 – 38V. akt adm.).

Suma przychodów Spółki (...) Sp. z o.o. będącej poprzednikiem prawnym (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej, za rok 2018 wyniosła (...) zł (k. 39 akt adm.).

Dla ustalenia faktu czy w budynku przy ul. (...) w Ł. znajduje się studio nadawcze Spółki (...) o zasięgu ogólnokrajowym Sąd uwzględnił wniosek powoda o przesłuchanie świadka w osobie M. Z. pełniącej funkcję szefa (...) ośrodka stacji (...). Świadek ten zeznał: „wynajmujemy pomieszczenia w budynku (...) w Ł.. Znajduje się tam studio nagraniowo – nadawcze, o zasięgu ogólnopolskim. Na co dzień studio służy do wejść na żywo albo reporterów z naszej redakcji lub gości, którzy są zapraszani do studia i następnie ich wypowiedzi są emitowane w bardzo różnych programach na antenie ogólnopolskiej. Dodatkowo to nasze studio w Ł. tak jak studio w każdym innym ośrodku, służy również do tego, aby np. część jakiegoś programu w całości miała być przeniesiona to można również nadawać którykolwiek program bezpośrednio ze studia w Ł., ale co do zasady służy ono przede wszystkim do połączeń z centralą.

Studio ma ok. 80 metrów, studio mamy na dachu, ono jest połączone technicznie z redakcją, która mieści się na drugim piętrze. Tam znajdują się wszystkie możliwe nadajniki, odbiorniki, kamery zainstalowane na stałe.

W sierpniu 2015 r. sytuacja była taka sama i działało studio nadawcze.

Studio musi być połączone z serwerami, które znajdują się na terenie redakcji. Tu mamy wyjścia na żywo, rozmowy z gośćmi.

W biurze wykonujemy codzienną reporterską, dziennikarską pracę, redagujemy teksty. Wykonujemy tu montażę tzw. surówki, które przychodzą do nas łączami z całego kraju do danego materiału, który mamy w danym dniu zmontować.

Jesteśmy uzależnieni od łączności z krajem, jeżeli ja np. dziś robię materiał dotyczący szczepień na terenie całego kraju to ja będę z kilku ośrodków otrzymywała materiały, które do mnie przyjdą, potem opracuję materiał końcowy i wyślę go do W., a z W. to wychodzi na cały kraj.

Czasami zdarzało się, że materiał z różnych przyczyn powstawał bardzo późno do jakiegoś programu i musieliśmy go wypuszczać na antenę ogólnopolską stąd.

W studiu nagrywane i nadawane są materiały informacyjne. Mamy odpowiedni komputer z odpowiednim oprogramowaniem i jesteśmy przełączani na antenę ogólnopolską i w odpowiednim momencie na dyspozycję realizatora naciskamy przycisk i wtedy materiał wychodzi z Ł., a oglądany jest na antenie ogólnopolskiej. W W. w studiu wygląda to tak, jakby został wypuszczony w reżyserce przez realizatora z W..

Na budynku (...) jest nadajnik, operujemy światłowodami, to wszystko umożliwia nadanie na cały kraj materiału.”

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności należało dokonać oceny zarzutu odwołania wskazującego na to, że powodowa Spółka nie mogła naruszyć obowiązku stosowania się do ograniczeń w poborze energii, gdyż w czasie ich obowiązywania poboru energii w punkcie przy ul. (...) w Ł. dokonywała Spółka z o.o. (...), która jednak w dniu wydania zaskarżonej decyzji już nie istniała. W tym przedmiocie istotne okazało się ustalenie przez Sąd na podstawie Informacji z pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS dotyczącej powoda, że powstał on z w wyniku przekształcenia (...) Spółki z o.o. z siedzibą w W. w (...) Spółkę z o.o. Spółkę komandytową z siedzibą w W.. Podstawą prawną przekształcenia był przepis art. 551 § 1 i następnego KSH w związku z treścią uchwały nr 3 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Spółki z o.o. z dnia 30 listopada 2018 r.

W ocenie Sądu powód, jako Spółka przekształcona, kontynuuje działalność Spółki przekształcanej w tym sensie, że zgodnie z art. 553 § 1 KSH, przysługują mu jako Spółce przekształconej wszystkie prawa i obowiązki Spółki przekształcanej. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 czerwca 2020 r. sygn. akt I CZ 15/20, które to wyjaśnienie Sąd orzekający uznał za swoje, „Zgodnie z wyrażoną w art. 553 § 1-3 KSH zasadą kontynuacji spółka poddana procesowi przekształcenia jest tym samym podmiotem, a wskutek przekształcenia zmienia się tylko forma prawna prowadzonej przez nią działalności. Przekształcenie oznacza zatem zmianę typu spółki przy zachowaniu tożsamości podmiotowej w zakresie praw i obowiązków. W konsekwencji w przypadku przekształcenia nie dochodzi do sukcesji praw i obowiązków, nie ma poprzednika i następcy prawnego, istnieje natomiast ta sama spółka w zmienionej formie prawnej na inny ustawowy typ spółki. Tożsamość podmiotowa spółek oznacza, że spółka przekształcona nie wstępuje w prawa i obowiązki o charakterze cywilnoprawnym przysługujące spółce przekształcanej, lecz z dniem przekształcenia spółce przekształconej przysługują wszelkie prawa i obowiązki spółki przekształcanej (art. 553 § 1 KSH). Dotyczy to zarówno praw i obowiązków prywatnoprawnych (art. 553 § 1 KSH), jak i publicznoprawnych (art. 553 § 2 KSH). W rezultacie treść stosunków prawnych łączących spółkę z innymi podmiotami nie ulega zmianie, nie zmienia się sytuacja jej wierzycieli, a w sferze prawa procesowego przekształcenie nie powoduje zmiany stron w procesie i wszelkie orzeczenia, które były wiążące dla spółki przekształcanej obowiązują spółkę przekształconą”.

W świetle treści powyższych rozważań niezasadny okazał się pierwszy ze zgłoszonych w odwołaniu zarzutów.

Z kolei w drugim z zarzutów powód powołał się na wyłączenie z mocy samego prawa ograniczeń w poborze energii elektrycznej w objętym sporem budynku na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia z dnia 23 lipca 2007 r. Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. Nr 133, poz. 924) - powoływanego dalej jako rozporządzenie, z uwagi na wykorzystywanie tego budynku do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu ogólnokrajowym.

Należy wskazać, że zgodnie z treścią § 5 pkt 1 rozporządzenia, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła dotyczą każdego z odbiorców energii elektrycznej, dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach została ustalona powyżej 300 kW i którzy nie podlegają ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia. Zgodnie zaś z unormowaniem § 6 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami podlegają obiekty wykorzystywane do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu ogólnokrajowym.

Bezsporne jest, że powód nie dostosował się do ograniczeń w poborze energii elektrycznej w okresie pierwszych trzech dni ich obowiązywania tj. 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r. W myśl unormowania art. 56 ust. 1 pkt 3a Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 755 ze zm.), powoływanej dalej jako Pe, karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, wprowadzonych na podstawie art. 11, 11c ust. 2 pkt 2 lub art. 11d ust. 3 Pe. W świetle treści tego przepisu wszystkie ograniczenia wprowadzone przez operatora systemu przesyłowego w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. i przez Radę Ministrów począwszy od dnia 12 sierpnia do 31 sierpnia 2015 r. podlegały sankcji w postaci kary pieniężnej.

W ocenie Sąd zeznaniami świadka i przedstawionymi umowami najmu pomieszczeń w budynku przy ul. (...) (...) w Ł. zawartymi z (...), powód udowodnił fakt działania w tym obiekcie w sierpniu 2015 r. telewizyjnego studia nagraniowo - nadawczego (...) o zasięgu ogólnokrajowym. Na potrzeby tego studia (...) wynajmuje w budynku powierzchnię 80 m⁽²⁾ nie licząc pomieszczeń redakcji. Jednak w obiekcie powoda o powierzchni 13.000 m⁽²⁾ najemcami są również inne duże firmy takie jak: (...) SA, (...) Bank, (...), (...) SA, (...) i inne (vide wyjaśnienia powoda k. 8 akt adm.). Okazało się jednak, że fakty te nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w świetle poglądu wyrażonego w najnowszym orzecznictwie Sądu Apelacyjnego w Warszawie, z którym Sąd Okręgowy się zgadza (wyrok z dnia 25 lutego 2021 r. sygn. akt VII AGa 328/20 wydany na skutek apelacji pozwanego Prezesa URE od wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 10 stycznia 2020 r. w sprawie XVII AmE 309/17 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 marca 2021 r. sygn. akt VII AGa 471/19 wydany na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 15 kwietnia 2021 r. sygn. akt XVII AmE 97/17 – wyroki niepublikowane),

dotyczącego wyłączeń spod ograniczeń w poborze energii obiektów określonych w § 6 ust. 1 rozporządzenia. W świetle treści ww. wyroków ochrona przed ograniczeniami w poborze energii na podstawie przywołanego przepisu nie jest udzielania z mocy prawa w tym znaczeniu, że objęcie nią przedsiębiorcy energetycznego należy rozważyć na etapie tworzenia planów ograniczeń. Wskazuje na to zwłaszcza odwołanie do treści § 3 ust. 4 rozporządzenia zawartej w jego § 9 pkt 3. W świetle unormowania tego przepisu wielkości planowanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej ujęte w planach ograniczeń określa się w stopniach zasilania od 11 do 20, przy czym 20 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości ustalonego minimum, nie powodującego zagrożeń i zakłóceń, o których mowa w § 3 ust. 4. W przedmiotowej sprawie chodzi o zakłócenia w funkcjonowaniu obiektów przeznaczonych do wykonywania zadań w zakresie telekomunikacji (§ 3 ust. 4 pkt 2c rozporządzenia). Bezsporne jest, że powód nie zakwestionował przedstawionego mu planu ograniczeń obowiązującego w okresie od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. i nie powołał się na zagrożenie zakłócenia w funkcjonowaniu studia nadawczego (...), jako obiektu telekomunikacyjnego służącego do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu krajowym. Nie wskazał także innej niż w nadesłanym planie mocy bezpiecznej, w którym określono jej wartość na 0,1 MW (k 3 akt adm.).

W związku z tym powołanie się przez niego na rodzaj prowadzonej w części budynku działalności dopiero na etapie po niedostosowaniu się przez niego do ustalonych wcześniej wartości w poborze energii było spóźnione. Powód jako przedsiębiorca powinien był dołożyć należytej staranności z art. 355 § 2 k.c. i zweryfikować ustaloną dla niego moc minimalną dla 20 stopnia zasilania (moc bezpieczną) najpóźniej na etapie przedłożenia mu Planu wprowadzania ograniczeń. Milcząca akceptacja Planu bez zastrzeżenia, że w budynku znajduje się obiekt chroniony przed ograniczeniami z jednej strony była niedochowaniem przez powoda należytej staranności w prowadzeniu swoich spraw, a z drugiej spowodowała, że (...) nie miał podstaw do wyłączenia obiektu spod działania Planu.

W świetle powyższego poddany analizie zarzut odwołania okazał się bezzasadny.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes URE, w oparciu o art. 56 ust. 6 Pe, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Argumenty przedstawione przez Prezesa URE w uzasadnieniu decyzji nakładającej karę są trafne. Szkodliwość czynu jest znaczna. W realiach rozpoznawanej sprawy nawet niska wartość przekroczenia miała istotny wpływ na bezpieczeństwo krajowego systemu elektroenergetycznego oraz bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej. Należy bowiem zauważyć, że nawet niewielkie przekroczenia nie nastąpiły w normalnym, prawidłowym okresie funkcjonowania krajowego systemu elektroenergetycznego, ale w okresie, gdy ze względu na warunki zewnętrzne (niski stan wód i upały) bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej było zagrożone. Takiej sytuacji, powód powinien ze szczególną dbałością stosować się do dyspozycji OSP, gdyż trzeba uwzględnić, że w dniach 10 – 11 sierpnia 2015 r. to nie kilku odbiorców, ale suma niewielkich przekroczeń u wielu odbiorców, których obowiązywały wprowadzone ograniczenia, a więc takich, których prawodawca uznał za mających wpływ na krajowy system elektroenergetyczny, realnie zagroziła bezpieczeństwu krajowego systemu elektroenergetycznego. Stopień niedostosowania się powoda do wprowadzonych ograniczeń miał wpływ na bezpieczeństwo krajowego systemu elektroenergetycznego, ponieważ kumulacja takich zachowań odbiorców, którzy zostali objęci ograniczeniami, zwłaszcza w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. takiemu bezpieczeństwu bezpośrednio zagroziła. Jak podkreślił SOKiK w wyroku z dnia 18 lutego 2019 r. sygn. akt XVII AmE 36/17 przy ocenie stopnia szkodliwości czynu wartość przekroczenia poboru mocy ma drugorzędne znaczenie, przekroczenie przez każdego z odbiorców jest często niewielkim przekroczeniem, ale w ostateczności może doprowadzić do przeciążenia systemu elektroenergetycznego i jego niekontrolowanych wyłączeń. W takiej sytuacji nie sposób określić, który z odbiorców dopełnił krytycznego przekroczenia. Dlatego każde, nawet niewielkie, przekroczenie spowodowane przez konkretnego przedsiębiorcę, niesie ze sobą znaczny stopień szkodliwości.

Przyjęta metodologia wymiaru kary jako iloczyn 3 000 zł i łącznego przekroczenia mocy odpowiadającego ilości MW w poszczególnych godzinach doby zaokrąglony w dół do pełnych złotych jest adekwatnym do naruszenia obciążeniem. Przy ustalaniu mnożnika Prezes URE wziął pod uwagę poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1500 zł odnotowanej 7 stycznia 2016 r., której to wartości należałoby się spodziewać przy ograniczonej podaży energii elektrycznej w okresie 10 – 31 sierpnia 2015 r. Ze względu na funkcję

represyjną kary, mnożnik został podwojony. Zabieg wyznaczenia wartości kary jest transparentny, a jej wysokość warunkuje przekroczenia mocy w poszczególnych godzinach doby wyrażone w MW.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy działając na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie nie mając podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach procesu, który przegrał powód orzeczono stosownie do jego wyniku oparciu o przepisy art. 98 § 1 i 3, art. 99 k.p.c. oraz § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804 z późniejszymi zmianami).

Sędzia Sądu Okręgowego

Andrzej Turliński